

пузска-та война. Тя бѣше страшна война и отъ голѣмо значеніе въ История-та. Нѣмско-то сѣдищеніе са утвърди още повече отъ втория денъ на мес. Септемврия 1872, кой-то служи за свидетелство на Германци-тѣ за боя при Седанъ. По слѣдствие на това, Германия си възобнови народенъ празникъ, кой-то вече заби много по-дълбоки корени въ народно-то чувство и въ народния животъ, нежели онзи бой на народи-тѣ при Лейпцигъ. Съ голѣмо тържество са откри

побѣдоносния паметникъ

на место-то Кенигслагъ въ Берлинъ и кога-то гласъ-тѣ на тропети-тѣ заѣча предъ царски-тѣ палати рано-рано

прѣзъ онази тиха-хладна сутренъ — то бѣше 2-ри Септемврий — съ хвалебна-та пѣсень: „Самому Богу горѣ на небе-то честь...“ кога-то почнаха черковни-тѣ камбани да биятъ, тогава са глѣдаше множество народъ да са събиратъ на онова место, като да бѣха поканени да

празнуватъ рождения денъ на нововъздигнато-то нѣмско царство и изново да благодарятъ Богу за постигнато-то съединение. Благодарния царъ посвети този